Οι απειλές του Θεού κρύβουν μέσα τους τη μεγάλη φιλανθρωπία Του (Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Ιουνίου, 2018

Μέσα στην Αγία Γραφή συναντάμε γραμμένες απειλές του Θεού· απειλεί με προσωρινές και αιώνιες τιμωρίες τον αμετανόητο αμαρτωλό.

Κάθε επίγειος βασιλιάς, που φροντίζει για την ομαλή ζωή του κράτους του, εκδίδει ωφέλιμα διατάγματα, που καθορίζουν τα καθήκοντα των υπηκόων του, καθώς επίσης και τις τιμωρίες για όσους τα παραβαίνουν. Έτσι ακριβώς και ο ουράνιος Βασιλιάς, ο Κύριος και Θεός, γνωστοποιεί τον άγιο και δίκαιο νόμο Του σε όλους. Οι άνθρωποι οφείλουν να ζήσουν σύμφωνα μ' αυτόν, αποφεύγοντας ό,τι απαγορεύει και εκτελώντας ό,τι προστάζει. Όσοι τον καταπατούν, απειλούνται με προσωρινές και αιώνιες τιμωρίες:

«*Το τσεκούρι βρίσκεται ήδη στη ρίζα των δένδρων. Κάθε δένδρο που δεν δίνει καλό καρπό, θα κοπεί σύρριζα και θα ριχθεί στη φωτιά*» (Ματθ. 3:10).

«*Οι δειλοί, οι άπιστοι, οι βδελυροί, οι φονιάδες, οι πόρνοι, οι μάγοι, οι ειδωλολάτρες και όσοι αντιστρατεύονται την αλήθεια, θα έχουν το μερίδιό τους στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι. Αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος*» (Αποκ. 21:8).

«*Αν δεν μετανοήσετε, (ο Κύριος) θ' ακονίσει το δίκοπο σπαθί Του. Έχει ήδη τεντώσει το τόξο Του και το έχει έτοιμο. Έχει ακόμα ετοιμάσει όπλα θανατηφόρα. Επεξεργάστηκε τα βέλη Του γι' αυτούς που είναι να καούν*» (Ψαλμ. 7:13-14).

«*Βροχή θα ρίξει τις καταστροφές επάνω στους αμαρτωλούς, φωτιά και θειάφι και θυελλώδεις άνεμοι θα είναι η απολαβή τους*» (Ψαλμ. 10:6).

«*Μην έχετε αυταπάτες· στη βασιλεία του Θεού δεν θα έχουν θέση ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτρες ούτε μοιχοί ούτε θηλυπρεπείς ούτε αρσενοκοίτες ούτε πλεονέκτες ούτε κλέφτες ούτε μέθυσοι ούτε υβριστές ούτε άρπαγες*» (Α' Κορ. 6:9-10).

Αυτές και όλες οι άλλες απειλές του Θεού μας είναι φοβερές, αλλά ταυτόχρονα δείχνουν και τη μεγάλη φιλανθρωπία Του: τίποτα δεν παρακινεί τόσο τον αμαρτωλό στη μετάνοια, όσο οι απειλές της τιμωρίας.

Με τις αγαθές υποσχέσεις μάς καλεί ο Θεός κοντά Του, στην αιώνια σωτηρία. Αλλά και με τις απειλές των τιμωριών μάς ξυπνά και μας παρακινεί στο καλό.

Γι’ αυτό απειλεί τους αμαρτωλούς, επειδή δεν θέλει να τους καταστρέψει· γι’ αυτό εκδηλώνει την οργή Του, για να φοβηθούμε, να διορθώσουμε τον εαυτό μας και ν’ αποφύγουμε έτσι την αιώνια καταδίκη.

Αν ο φόβος του επίγειου βασιλιά μάς αποτρέπει από πολλά κακά, πόσο μάλλον ο φόβος του ουράνιου Βασιλιά μπορεί να μας αποτρέψει από κάθε κακία και να μας οδηγήσει στη μετάνοια, αν εμείς θα θυμόμαστε συχνά τη δίκαιη οργή Του εναντίον της αμαρτίας και τις φοβερές Του απειλές;

Αλήθεια! Με τον φόβο της τιμωρίας ο άνθρωπος είναι σαν με σχοινί δεμένος, συγκρατημένος και πολύ δυσκολοκίνητος προς οποιοδήποτε κακό! Ναι, δεν θα τολμήσει ν’ αμαρτήσει, όταν μπροστά στα μάτια του έχει άσβεστη την εικόνα της αιώνιας φωτιάς, που έχει ετοιμαστεί για τους αμαρτωλούς. Η μνήμη της τιμωρίας δεν θα τον αφήσει να πέσει σ’ αυτήν.

Αδελφέ μου, πολλά χρωστάμε στον Θεό και γι’ αυτό το καλό, ότι δηλαδή μας αποκάλυψε τη γέεννα και τις άλλες τιμωρίες! Γιατί, όπως είπαμε, πιο έντονα μας παρακινεί στη μετάνοια η απειλή της τιμωρίας παρά η υπόσχεση των αγαθών.

(Από το βιβλίο: "Πνευματική Ανθολογία από τους βίους και τους λόγους των Αγίων της Ρωσίας". Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2018, σελ. 11)

(Πηγή: koinoniaorthodoxias.org*)*